

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **V. V. T.**, zast. JUDr. Štěpánem Svátkem, advokátem se sídlem Na Pankráci 820/45, Praha 4, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 3. 2017, čj. MV-97384-8/SO-2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 6. 4. 2020, čj. 48 A 46/2017-45, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 16. 6. 2016, čj. OAM-7522-5/ZM-2016, ve spojení s rozhodnutím Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 14. 3. 2017, čj. MV-97384-8/SO-2016.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Ministerstvo vnitra zastavilo rozhodnutím ze dne 16. 6. 2016 řízení o žalobcově žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu ve formě zaměstnanecké karty. Žalovaná rozhodnutím ze dne 14. 3. 2017 zamítla žalobcovu odvolání a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdila.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalované žalobu, kterou Krajský soud v Praze zamítl rozsudkem ze dne 6. 4. 2020.

[3] Rozsudek krajského soudu napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností, ke které připojil návrh na přiznání odkladného účinku. Návrh odůvodnil existencí újmy spojené s nuceným vycestováním. V návrhu stěžovatel poukázal na to, že žije na území České republiky již od roku 2015, v němž nastoupil do zaměstnání na základě povolení k pobytu ve formě zaměstnanecké karty. Stěžovatel žije na adrese uvedené v záhlaví spolu se svou manželkou a nezletilou dcerou (nar. 12. 12. 2014), obě mají povolení k trvalému pobytu na území ČR. Stěžovatel má v ČR kromě rodinného též materiální a ekonomické zázemí a pracovní vazby. Pokud by byl v důsledku napadeného rozhodnutí nucen vycestovat zpět do Vietnamu, byl by dlouhodobě odloučen od rodiny, jeho ekonomické vazby by byly přetrhány.

[4] Žalovaná navrhl, aby kasační stížnosti nebyl přiznán odkladný účinek, neboť podle ní nejsou splněny zákonné podmínky k jeho přiznání.

[5] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti NSS zjišťuje splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a 2) chybějícího rozporu

s důležitým veřejným zájmem. Je-li odkladný účinek přiznán, pozastavují se ty účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze.

[6] NSS dospěl k závěru, že v nyní projednávané věci jsou zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti splněny. Přihlédl přitom zejména k hledisku soukromého a rodinného života stěžovatele. Pokud by stěžovatel musel v důsledku právní moci napadeného rozhodnutí vycestovat do země původu, byl by odloučen od své rodiny na neurčitou dobu. Stěžovatel si podle všeho za dobu svého pobytu na území ČR vybudoval pevné rodinné zázemí, které by mohlo být ohroženo. NSS přihlédl rovněž k tomu, že ze stejných důvodů přiznal krajský soud odkladný účinek žalobě.

[7] NSS nezjistil, že by přiznáním odkladného účinku hrozila jakákoli újma jiným osobám, a současně neshledal žádné konkrétní okolnosti, které by nasvědčovaly tomu, že by samotné přiznání odkladného účinku kasační stížnosti mohlo být v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ani žalovaná neuvedla žádné konkrétní okolnosti, které nasvědčují ohrožení některého z důležitých veřejných zájmů.

[8] NSS připomíná, že odkladný účinek může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu, ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkumu se řízení před krajským soudem vedlo (viz usnesení NSS ze dne 6. 12. 2005, čj. 2 Afs 77/2005-96). Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti v této věci se tedy až do skončení řízení před NSS pozastavují účinky rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 16. 6. 2016, čj. OAM-7522-5/ZM-2016, ve spojení s rozhodnutím Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 14. 3. 2017, čj. MV-97384-8/SO-2016.

[9] Je pravda, že byla-li žádost o prodloužení dosavadního pobytového titulu podána opožděně, a řízení o ní bylo proto zastaveno, nesvědčí žadateli zákonná fikce upravená v § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců. Pouhý fakt, že odkladný účinek by pozastavoval účinky rozhodnutí, jímž se zastavuje řízení o žádosti, by tedy stěžovateli v této věci nemohl nijak prospět. Jak však správně upozornil krajský soud ve svém rozhodnutí o přiznání odkladného účinku žalobě, stěžovatel se zde může opřít o potvrzení Ministerstva vnitra ze dne 8. 6. 2016, podle něž se dosavadní zaměstnanecká karta považuje za platnou až do pravomocného rozhodnutí o žádosti. Právě právní moc rozhodnutí o žádosti je nynějším usnesením NSS pozastavena.

[10] Z těchto důvodů NSS stěžovateli vyhověl a jeho kasační stížnosti přiznal odkladný účinek. Současně NSS upozorňuje, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé (viz usnesení ze dne 4. 10. 2005, čj. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. května 2020

Ondřej Mrákota
předseda senátu